

fundet Anledning til at foreslaae, hvilket er blevet bifaldet af Hans Majestæt, at indskrænke Bevillingen til det næste Finantsaar, forbeholdende Regjeringen, naar den næste ordentlige Rigsdag kommer sammen, at tage under Overveielse og gjøre Forslag om, hvad der med Hensyn til dette Forhold videre maatte være at gjøre. Derved opnaaes, at man stedse holder et vaagent Øie med denne Sag og nødes til at tage i Betragtning, i hvilket Forhold Statskassens umiddelbare pecuniaire Interesse kan komme til at staae til de nationaloekonomiske Interesser, der iøvrigt gjøre sig gjældende; og navnlig vil man have Opfordring til stedse at være opmærksom paa, i hvilken Grad nydannede Creditforeninger eller maaffee Banken, saaledes som det tidligere er blevet paapeget — uden at jeg dog veed, om den overhovedet vil være tilbøielig dertil — maatte kunne være istand til at modtage idetmindste endeel af de Indbetalinger paa den svævende Statsgjæld, som hidtil have fundet Sted i Statskassen, navnlig Sparekassemidler. Der er allerede lovbefæstede Regler for, hvorledes Skiftes og Umyndiges Midler kunne placeres i visse Tilfælde i Creditforeningers Midler, og det var jo muligt, at disse Instituter kunde udvikle sig saaledes, at der kunde findes Anledning til at udvide disse Bestemmelser ogsaa til andre deslige Indbetalinger.

Formanden: Den høitærede Finantsminister har fremdeles Ordet for at forelægge det andet Lovudkast, som staaer paa Dagsordenen.

Finantsministeren: Det næste Lovforslag, jeg skal have den Ære at forelægge, er Udkast til en Løningslov for de under Ministerierne ansatte Embedsmænd*). Det er min Pligt paa Regjeringens Vegne at udtale, at vi have været en meget stærk Tvivl om Hensigtsmæssigheden og Nødvendigheden af nu at fremkomme med dette Forslag, og det er ikke uden en moden Overveielse af de Grunde, som talte for og imod, at Regjeringen har fundet sig foranlediget til at fremkomme dermed under de nær-

værende, endnu langtfra ikke ordnede, politiske Forhold. Men Regjeringen har netop af disse politiske Hensyn troet at maatte indskrænke sit Forslag til saadanne Embedsmænd under Ministerierne, som under alle Omstændigheder, hvorledes end de politiske Forhold indad og udad ordne sig, ikke ville kunne undværes, men derimod at lade udenfor Behandlingen de i noie Forbindelse dermed staaende Spørgsmaal, hvorledes selve Ministrene og flere Embedsmænd, som Generaltolddirecteuren, Generalpostdirecteuren og Domainedirecteuren, som kunne tænkes fælles for Danmark med andre Dele af Monarchiet, kunne være i sin Tid at aflægge. Naar imidlertid Lovforslaget saaledes indskrænktes til det Nødvendige, har Regjeringen troet ikke at burde undlade at fremkomme dermed. Der er nemlig to Hensyn af overveieende Vigtighed, der her bør komme i Betragtning. Det ene er det, at Erfaringen har vist ved de foregaaende Finantsloves Behandling, at det har været næsten umuligt for Regjeringen at bevirke nogen anden Lønning ansat for de ministerielle Embedsmænd af forskjellige Classer end den, som efter de hidtil gjældende Regler har været anseet som Minimum, og Traaden er i den Grad overreven, at ingen Regler om en bestemt Oprykningstret til højere Gage have kunnet paaberaabes som gjældende Lov, hvisølge man har maattet lade disse Embedsmænd blive staaende paa de Gageminima, hvorpaa man først stillede dem. Det er saaledes næsten blevet noget Usancemæssigt, at en Contoirchefs Gage betragtes for at være 1400 Rbd. og en Departementsdirecteurs Gage 2400 Rbd. Regjeringen troer imidlertid, at det, om man end kan begynde med en saadan Gage, vil ikke uden skadelige Følger for Administrationen i Tidens Længde være muligt stedse at holde Vedkommende paa disse Gageminima. Det er ikke blot de Paagjældende, der ifølge de tidligere Forhold have valgt sig en saadan Livsbane og næstendeels have været nødsagede til at modtage, hvad der i saa Henseende bestemtes for dem, der lide derunder, men ogsaa selve Statsstyrelsen; thi det er aabenbart, at naar der først er hengaaet en Række af Aar, og det er gaaet over i Bevidstheden, at der ad den ministerielle Embedsvei ikke kan naaes

*) Dette Lovudkast findes i Anhang til Rigsdagstidenden under Nr. XII Sp. 59.